

РЕШЕНИЕ

№ 362

гр. Шумен, 17.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, XI-И СЪСТАВ (Н), в публично заседание на първи ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ростислава Янк. Георгиева

при участието на секретаря И.Й.Д.
като разглежда докладваното от Ростислава Янк. Георгиева Административно наказателно дело № 20233630201480 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото производство е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН.

Производството по делото е образувано въз основа на изпратени по подсъдност материали от Административен съд - Шумен, съдържащи молба относно Заповед №ЗТД-2000-292/32-237032 от 23.06.2023 год. и Наказателно постановление №BG2023/2000-63/НП от 23.06.2023 год., издадено от Директора на Териториална дирекция Митница Варна в Агенция Митници. Съдът след съобразяване на материалите по делото, както и уточненията, направени от страна на дружеството-жалбоподател в допълнителна молба /озаглавена искова молба/ установи, че дружеството е заплатило в предоставения му 14-дневен срок 80% от наложената му имуществена санкция, като плащането е било извършено на 06.07.2023 год.. В тази връзка доколкото на основание разпоредбата на чл.79б, ал.2 от ЗАНН наказателното постановление в тази част относно наложената имуществена санкция е влязло в сила и жалбата срещу наложеното в пункт първи от наказателното постановление наказание се явява недопустима, съдът с определение №362 от 18.07.2023 год. е прекратил производството по делото в частта относно обжалването на наложеното в пункт първи от наказателно постановление №BG2023/2000-63/НП от 23.06.2023 год., административно наказание – имуществена санкция в размер на 2000 /две хиляди лева/. Доколкото определението не е било обжалвано и е влязло в сила производството по делото е продължило единствено относно жалбата на наказателно постановление №BG2023/2000-63НП год. на Директора на Териториална дирекция Митница Варна в частта по пункт втори и трети, с които на основание чл.126, ал.1, т.2 от ЗАДС, във вр. с чл.124а, ал.1 от ЗАДС и чл.124, ал.1 от ЗАДС е отнета в полза на държавата стоката, предмет на нарушението – 29 бутилки /общо 27.94 литра/ течност с мирис на ракия, заприходена по складова разписка

№7/22.02.2023 год. на МБ Шумен при ТД на Митница Варна и на “Г.-99” ЕООД, с ЕИК***** със седалище и адрес на управление: гр.Шумен, област Шумен, ул.***** , представлявано от управителя Н.Д.К. е наложено административно наказание лишаване от право да упражнява дейност в обекта, където е установено нарушението: магазин за алкохол и хранителни стоки, находящ се в гр.Шумен, община Шумен, ул.“***** за срок от 1/един/ месец.

Дружеството-жалбоподателят моли съда да постанови решение, с което да отмени наказателното постановление като незаконосъобразно, като излага подробно доводите си за това в жалбата.

В съдебно заседание представляващия дружеството – жалбоподател не се явява лично. Изпраща упълномощен представител – адв.А.М. от ШАК, който поддържа жалбата, като в съдебно заседание моли наказателното постановление по отношение на наложеното наказание „лишаване от право да се упражнява дейност в обекта“ за срок от един месец да бъде отменено.

Процесуалният представител на Митница Варна - административно-наказващ орган, издал наказателното постановление, призован съгласно императивната разпоредба на чл.61, ал.1 от ЗАНН оспорва жалбата, като в съдебно заседание излага съображения в тази насока.

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН от надлежна страна, отговаря на изискванията на чл.84 от ЗАНН, във вр. с чл.320 от НПК, поради което се явява процесуално **допустима**.

Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**, поради следните правни съображения:

ШРС, след като взе в предвид събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

“Г.-99” ЕООД, с ЕИК***** извършва търговска дейност в обект – магазин за алкохол и хранителни стоки, намиращ се на адрес: гр.Шумен, ул.“***** . На 21.02.2023 год. във връзка с получен сигнал от ОД на МВР Шумен, сектор ПИП в обекта била извършена проверка от служители при Митническо бюро Шумен към ТД на Митница Варна. По време на проверката било установено, че в зоната за обслужване на клиенти на рафт в шкаф-витрина се намират 8 броя ПВЦ бутилки с вместимост от един литър с капачки, запечатани по фабричен начин с червен цвят; на пода в обособено като складово помещение зад шкаф-витрина в ПВЦ торбичка се намирали 7 броя ПВЦ бутилки с вместимост от 1 литър, съдържащи прозрачна течност, запечатани по фабричен начин с жълти капачки; в частта към складовия отсек на рафт на изложбената витрина се намирали 11 броя ПВЦ бутилки с вместимост от 1 литър, съдържащи прозрачна течност, запечатани по фабричен начин с жълти капачки, а срещу входната врата в хладилна витрина с 2 хладилни отсека се намирали 3 броя ПВЦ бутилки с вместимост от 1 литър, съдържащи прозрачна течност, като две от тях с капачки в червен цвят били отворени, като при измерване на съдържанието на

бутилките било установено, че в бутилка №1 се съдържа 0.460 литра течност, а в бутилка №2 се съдържа 0.480 литра течност. С цел установяване съдържанието на намиращата се в бутилките течност част от бутилките били отворени, при което се установило, че течността, съдържаща се в тях е с аромат на ракия. По време на проверката от страна на дружеството-жалбоподател не били представени документи, удостоверяващи произхода на установената акцизна стока, както и заплащането на дължимия акциз.

Резултатите от извършената проверка били обективирани в Протокол за извършена проверка №23BG002008A001832/21.02.2023 год., който бил подписан от представляващата дружеството-жалбоподател без възражения.

Описаните по-горе стоки, предмет на нарушението били иззети с „Опис на иззети акцизни стоки“ към Протокол за извършена проверка №23BG002008A001832/21.02.2023 год.

На 22.02.2023 год. от представляващата дружеството-жалбоподател били снети писмени сведения, в които е изложила, че ключ за помещението имала само тя и наемодателят на сградата; че при влизането си обекта не знаела нищо за намиращата се там ракия, а след телефонно обаждане до наемодателя на обекта – Б.А. установила, че последният ѝ оставил ракията, за да си напълни тридесетлитрово буре, което предния ден ѝ е подарил, по повод предстоящия ѝ рожден ден, както и че ще ѝ предостави документ за произхода на ракията.

Иззетата стока била предадена в склада на МБ Шумен с приемо-предавателен протокол №32-75052 от 22.02.2023 год. и заприходена по складова разписка №7 от 22.02.2023 год.

На 22.02.2023 год. в МБ Шумен в присъствие на представляващата дружеството-жалбоподател било извършено измерване на алкохолния градус и количеството на течността с аромат на ракия, иззета с „Опис на иззети акцизни стоки“ към Протокол за извършена проверка №23BG002008A001832/21.02.2023 год. Измерването било извършено с алкохоломер /спиртомер/ от одобрен тип, марка „Ludwig Schneider“ с идентификационен номер 8723, притежаващ Свидетелство за проверка №432-07-ФХ/2000, издадено от Главна дирекция „Мерки и измервателни уреди“, гр.София. Резултатите от извършеното измерване били отразени в Протокол за извършена проверка №23BG002008A001885/22.02.2023 год. Същият бил подписан от лицето Н.Д.К. – управител на „Г.-99“ ЕООД, като изрично отбелязала, че няма възражения. Заедно с депозирано от последната обяснение вх.№32-71269/22.02.2023 год. представила в МБ Шумен Договор за наем на обекта и 3 броя акцизни данъчни документа /АДД/, издадени от Б.М.А. удостоверяващи произхода на ракията.

С писмо рег.№32-87868/07.03.2023 год. представляващия дружеството-жалбоподател бил поканен да се яви в Митническо бюро – гр.Шумен за даване на обяснения и съставяне на акт за установяване на административно нарушение. За констатираното нарушение на дружеството-жалбоподател бил съставен акт за установяване на административно нарушение №BG09032023/2000/A-64/09.03.2023 год., като актосъставителят е посочил, че с описаното деяние е нарушена разпоредбата на чл.126, ал.1 от Закона за акцизите и

данъчните складове. Актът е бил връчен на управителя на дружеството и подписан от него, като е изложила под формата на възражения, че иззетата ракия не е нейна, а ѝ е била подарена от наемодателя на обекта, както и че не е сигурна дали иззетите по време на проверката бутилки са именно бутилките, на които е бил измерен алкохолния градус на 22.02.2023 год. Впоследствие се е възползвала от законното си право и в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН е депозирала допълнителни писмени възражения, в които преповтаря изложените възражения в акта за установяване на административно нарушение и в дадените от нея обяснения. Въз основа на така съставения акт и съобразявайки материалите в административно-наказателната преписка и депозираното възражение е издадено наказателно постановление №BG2023/2000-63НП год. на Директора на Териториална дирекция Митница Варна, с което на “Г.-99” ЕООД, с ЕИК***** със седалище и адрес на управление: гр.Шумен, област Шумен, ул.***** , представявано от управителя Н.Д.К. са били наложени административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 /две хиляди/ лева на основание чл.126, ал.1, т.22 от ЗАДС; отнемане в полза на държавата стоката, предмет на нарушението – 29 бутилки /общо 27.94 литра/ течност с мирис на ракия, заприходена по складова разписка №7/22.02.2023 год. на МБ Шумен при ТД на Митница Варна и административно наказание „лишаване от право да упражнява дейност в обекта, където е установено нарушението“: магазин за алкохол и хранителни стоки, находящ се в гр.Шумен, община Шумен, ул.“***** за срок от 1/един/ месец на основание чл.124а, ал.1 от ЗАДС, във вр. с чл.126, ал.1, т.2 от ЗАДС. В пункт четири на наказателното постановление изрично е било указано, че изпълнението на наложеното наказание по пункт 3 /„лишаване от право да упражнява дейност в обекта, където е установено нарушението“: магазин за алкохол и хранителни стоки, находящ се в гр.Шумен, община Шумен, ул.“***** за срок от 1/един/ месец/ може да бъде прекратено от административно-наказващият орган преди изтичане на срока му, по искане на нарушителя, след като бъде доказано от него, че наложената имуществена санкция е заплатена изцяло на основание чл.124а, ал.4 от ЗАДС.

Видно от приложеното като писмено доказателство по делото преводно нареждане дружеството е заплатило в предоставения му 14-дневен срок 80% от наложената му имуществена санкция, като плащането на сумата от 1600 лева е било извършено на 06.07.2023 год..

С молба от 06.07.2023 год. дружеството е поискало от административно-наказващият орган наложеното по пункт трети от наказателното постановление да бъде прекратено. Като алтернативно искане заявява, че моли молбата да бъде препратена на Административен съд – Шумен. Доколкото административно-наказващият орган е приел, че заплащането на имуществената санкция в размер на 80% не представлява пълно плащане на същата е издал Заповед №ЗТД-2000-292/32-237032/23.06.2026 год., с която на дружеството е била наложена принудителна административна мярка запечатване за срок от 1 /един/ месец на обекта, където е установено нарушението, като е бил забранен достъпа до обекта, където е установено нарушението и е указано наличните в обекта стоки да бъдат отстранени от

нарушителя в срок от 7 /седем/ дни и е било разпоредено предварително изпълнение на заповедта.

С Решение №130 от 23.10.2023 год. на Административен съд – Шумен по АД №177/2023 год. посочената по-горе заповед е била отменена.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от всички събрани по делото писмени доказателства, както и от присъединените писмени доказателства на основание разпоредбата на чл.283 от НПК.

При така установената фактическа обстановка по отношение на наложеното наказание в пункт втори на наказателното постановление, съдът приема от правна страна следното:

От материалите по делото се установява по безспорен начин, че дружеството-жалбоподател е осъществило състава на административно нарушение по чл.126, ал.1, т.2 от ЗАДС, доколкото на 21.02.2023 год. в посочения по-горе търговски обект е държало акцизни стоки: течност с аромат на ракия 29 бутилки /общо 27.94 литра/, подробно описани по-горе, без документ по ЗАДС, или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен документ, или документ на хартиен носител, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза. Както става ясно по време на извършване на проверката от страна на дружеството не са били представени документи в посочения по-горе смисъл.

Съдът не кредитира твърдението на представляващата дружеството-жалбоподател, че не е знаела за намиращата се в обекта ракия, а впоследствие е установила, че същата ѝ е била подарена и оставена в обекта от наемодателя Б.М.А. Видно от материалите по делото иззетото количество ракия по време на извършване на проверката не се е намирало на едно и също място, като част от бутилките - 8 броя ПВЦ бутилки с вместимост от един литър са се намирали в зоната за обслужване на клиенти на рафт в шкаф-витрина; 7 броя ПВЦ бутилки с вместимост от 1 литър са се намирали на пода в обособено като складово помещение зад шкаф-витрина, 11 броя ПВЦ бутилки с вместимост от 1 литър са се намирали в частта към складовия отсек на рафт на изложбената витрина, а срещу входната врата в хладилна витрина с 2 хладилни отсека се намирали 3 броя ПВЦ бутилки с вместимост от 1 литър, като две от тях с капачки в червен цвят били отворени, а при измерване на съдържанието на бутилките било установено, че в бутилка №1 се съдържа 0.460 литра течност, а в бутилка №2 се съдържа 0.480 литра течност. В този смисъл звучи нелогично твърдението, че посоченото количество ракия е било подарък за управителката на дружеството – жалбоподател и че лицето А. е влязло в обекта в нейно отсъствие ѝ е оставило бутилките без нейно знание. В случай, че действително посоченото количество ракия е било предназначено за подарък на К. то всички бутилки би следвало да се намират на едно и също място, а не да бъдат разпределени на различни места в обекта, включително и в хладилни витрини, в шкаф-витрина и в складови помещения. Още повече, че подаряването на бутилки с ракия предполага същите да бъдат пълни и запечатани, а от изложеното по-горе се установява, че две от бутилките са били отворени и с липсващо от

тях съдържание.

Съдът не кредитира и твърдението на дружеството-жалбоподател, че впоследствие са представили документи, доказващи заплащането на дължимия за посоченото количество ракия акциз, които не са били взети пред от административно-наказващият орган. Видно от намиращите се в материалите по делото 3 броя акцизни данъчни документи, същите отразяват заплащането на акциз за общо 36 литра ракия, но от лицето Б.М.А. Липсват каквито и да е други документи, от които да се установява, че този акциз е заплатен именно за ракията, намерена в обекта на дружеството-жалбоподател, както и документ за начина, по който дружеството е придобило същата от посоченото по-горе лице.

Съдът не кредитира и твърдението на представляващия дружеството-жалбоподател, че по делото липсват доказателства, че иззетата по време на проверката течност е именно тази, чийто градус е бил измерен на 22.02.2023 год. Иззетата по време на проверката стока била подробно описана в „Опис на иззети акцизни стоки“ към Протокол за извършена проверка №23BG002008A001832/21.02.2023 год. и предадена в склада на МБ Шумен с приемо-предавателен протокол №32-75052 от 22.02.2023 год. и заприходена по складова разписка №7 от 22.02.2023 год. Всички посочени документи са били съставени в присъствие на лицето Н.Д.К., без да изложи каквито и да е възражения по тях. В същото време на 22.02.2023 год. в МБ Шумен в присъствие на представляващата дружеството-жалбоподател било извършено измерване на алкохолния градус и количеството на течността с аромат на ракия, иззета с Измерването било извършено с алкохоломер /спиртомер/ от одобрен тип, марка „Ludwig Schneider“ с идентификационен номер 8723, притежаващ Свидетелство за проверка №432-07-ФХ/2000, издадено от Главна дирекция „Мерки и измервателни уреди“, гр.София, като резултатите от извършеното измерване били отразени в Протокол за извършена проверка №23BG002008A001885/22.02.2023 год. Същият отново е бил подписан от лицето Н.Д.К. – управител на „Г.-99“ ЕООД, като изрично отбелязала, че няма възражения по него.

С оглед на изложеното се налага извода, че доколкото дружеството е осъществило състава на посоченото в наказателното постановление нарушение, то правилно на основание разпоредбата на чл.124, ал.1 от ЗАДС стоките, предмет на нарушението са били отнети в полза на държавата.

А с оглед на изложеното се налага извода, че наказателното постановление в частта по пункт втори се явява правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

По отношение на наложеното наказание в пункт трети на наказателното постановление, съдът приема от правна страна следното:

Както бе посочено и по-горе разпоредбата на чл.124а, ал.4 от ЗАДС предвижда, че изпълнението на наложеното наказание „лишаване от право да упражнява дейност в обекта, където е установено нарушението“ за срок от 1/един/ месец/ може да бъде прекратено от административно-наказващият орган преди изтичане на срока му, по искане на нарушителя,

след като бъде доказано от него, че наложената имуществена санкция е заплатена изцяло. Видно от приложеното като писмено доказателство по делото преводно нареждане дружеството е заплатило в предоставения му 14-дневен срок 80% от наложената му имуществена санкция, като плащането на сумата от 1600 лева е било извършено на 06.07.2023 год.. Следователно с плащането на 80% от наложената на дружеството имуществена санкция са настъпили следните правни последици: погасено е било публичното държавно вземане, както и правото на наказаното дружество да обжалва наказателното постановление, като същото в тази част е влязло в сила. Настоящият състав намира, че плащането на сумата от 80% представлява плащане „изцяло“ на задължението по наказателното постановление, включително и по смисъла, вложен в разпоредбата на чл.124а, ал.5 от ЗАДС. В подкрепа на изложеното е и практиката на ШАС и по-конкретно Решение №130 от 23.10.2023 год. по АД №177/2023 год. на Административен съд – Шумен, което е постановено по същия казус.

А с оглед на изложеното с представянето пред административно-наказващият орган на доказателства за плащане на посочената сума е следвало да настъпят последиците по прекратяване на наложеното в пункт трети на наказателното постановление административно наказание. Доколкото единствено в правомощията на административно-наказващият орган е да прекрати наложеното наказание „лишаване от право да упражнява дейност в обекта, където е установено нарушението“: магазин за алкохол и хранителни стоки, находящ се в гр.Шумен, община Шумен, ул.“*****” за срок от 1/един/месец/, то правилно дружеството-жалбоподател е подало молба именно до Митница Варна с представяне на доказателства за плащането и искане за прекратяване на наказанието. В случай на неизпълнение от административно-наказващият орган на задължението му да прекрати наказанието, за санкционираното лице е налице правна възможност да обжалва отказа като индивидуален административен акт пред Административен съд – Шумен. В този смисъл с оглед на настъпването на предвидените в закона последици за прекратяване на наказанието за дружеството не съществува правен интерес да обжалва наказателното постановление в частта по пункт трети. С оглед на изложеното жалбата се явява недопустима и като такава следва да бъде оставена без разглеждане, а производството в тази част прекратено. В този смисъл е и практиката на съдилищата в страната и по-конкретно Определение №1558 от 21.06.2023 год. на Административен съд – Пловдив по КЧАНД №1321/2023 год., което е постановено по сходен казус.

С оглед на изложеното съдът намира за правилно и законосъобразно наказателното постановление в частта по пункт втори да бъде потвърдено, а жалбата срещу наказателното постановление в частта по пункт трети да бъде оставена без разглеждане, като недопустима.

В останалата част наказателното постановление е влязло в сила.

Предвид изхода на делото и обстоятелството, че от страна на административно-наказващия орган е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът съобрази обстоятелството, че съгласно разпоредбата на [чл.63д, ал.1 от ЗАНН](#), в съдебните производства по обжалване на наказателно постановление страните имат право

на разноси по реда на АПК. Според нормата на чл.143, ал.3 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването, както е в процесния случай, тези разноси следва да се възложат в тежест на подателя на жалбата. Относно размера на разносните разпоредбата на чл.63д, ал.3 от ЗАНН предвижда, че в полза на юридически лица, които са били защитавани от юрисконсулт /какъвто е настоящия случай/, се присъжда възнаграждение в определен от съда размер, който не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ /ЗПП/. В тази връзка съдът, като съобрази посочената разпоредба, както и обстоятелството, че настоящото производство не се отличава с фактическа и правна сложност, както и че една част от наказателното постановление е потвърдено, а в останалата част производството по делото е прекратено, намира, че размерът на юрисконсултското възнаграждение следва да бъде в размер на 80 лева.

С оглед изхода на делото на дружеството-жалбоподател разноси не се дължат.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №BG2023/2000-63НП год. на Директора на Териториална дирекция Митница Варна издадено срещу “Г.-99” ЕООД, с ЕИК***** със седалище и адрес на управление: гр.Шумен, област Шумен, ул.*****, представлявано от управителя Н.Д.К. **в частта по пункт втори**, с която е отнета в полза на държавата стоката, предмет на нарушението – 29 бутилки /общо 27.94 литра/ течност с мирис на ракия, заприходена по складова разписка №7/22.02.2023 год. на МБ Шумен при ТД на Митница Варна.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на „Г.-99” ЕООД, с ЕИК***** със седалище и адрес на управление: гр.Шумен, област Шумен, ул.*****, представлявано от управителя Н.Д.К. срещу наказателно постановление №BG2023/2000-63НП год. на Директора на Териториална дирекция Митница Варна **в частта по пункт трети**, с която на дружеството е наложено административно наказание „лишаване от право да упражнява дейност в обекта, където е установено нарушението“: магазин за алкохол и хранителни стоки, находящ се в гр.Шумен, община Шумен, ул.“***** за срок от 1/един/ месец на основание чл.124а, ал.1 от ЗАДС, във вр. с чл.126, ал.1, т.2 от ЗАДС **и прекратява** производството по делото в тази част.

В останалата си част наказателно постановление №BG2023/2000-63НП год. на Директора на Териториална дирекция Митница Варна издадено срещу “Г.-99” ЕООД, с ЕИК***** със седалище и адрес на управление: гр.Шумен, област Шумен, ул.*****, представлявано от управителя Н.Д.К. е влязло в сила.

ОСЪЖДА “Г.-99” ЕООД, с ЕИК***** със седалище и адрес на управление: гр.Шумен, област Шумен, ул.*****, представлявано от управителя Н.Д.К. **да заплати на** Митница Варна **сумата от 80 /осемдесет/ лева**, представляваща юрисконсултско възнаграждение, определено на основание разпоредбата на чл.37, ал.1 от ЗПП, във вр. с

чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Шуменски административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____